

1. Indstilling af krigspropaganda,
2. Oprettelse af atomfri zoner,
3. Afsluttelse af en ikke-angrebspagt mellem NATO og Warszawa-pagten samt
4. Gennemførelse af foranstaltninger til forebyggelse af yderligere udbredelse af atomvåben.

Vestmagterne foreslog:

1. Indstilling af produktionen af spalteligt materiale til brug i våben og overførsel af eksisterende materiale til fredelige formål,
2. Gennemførelse af foranstaltninger til imødegåelse af overraskelsesangreb,
3. Fredelig udnyttelse af det ydre rum samt
4. Reduktion af konventionelle våben.

Efter langvarige forhandlinger mellem USA og Sovjetunionen opnåedes enighed om teksten til en deklaration imod krigspropaganda. Deklarationen blev enstemmigt vedtaget under komiteens særmøder vedrørende sideløbende foranstaltninger, men Sovjetunionen trak senere sin godkendelse tilbage. Det mest debatterede projekt af den omhandlede kategori er bestræbelserne på at nå til en overenskomst om standsning af kernevåbenforsøg. (Se herom det særlige afsnit i nærværende beretning).

Nedrustningskomiteen besluttede i anledning af afholdelsen af 17. plenarforsamling at holde en pause i møderne fra den 8. september og at genoptage dem den 12. november. Dog skulle formandsinstitutionen (den amerikanske og den sovjetiske repræsentant i fællesskab) efter aftale med medlemmerne kunne sammenkalde komiteen til møde i Genève en anden dato.

Nedrustningsspørgsmålet for 17. plenarforsamling.

Foruden de to nævnte beretninger fra nedrustningskomiteen modtog plenarforsamlingen det amerikanske og sovjetiske nedrustningsforslag fra de respektive regeringer som arbejdsgrundlag ved dens behandling af dagsordenpunktet om nedrustning.

I det sovjetiske udkast var der taget hensyn til de fra sovjetisk side under Genève-drøftelserne givne indrømmelser om en 30 pct. reduktion af konventionelle våben i nedrustningens 1. fase, om en fem-års periode for den fuldstændige nedrustnings

gennemførelse samt om nedskæring i 1. fase til 1,7 mill. mand af Sovjets respektive USAs konventionelle væbnede styrker. Endvidere var den i udenrigsminister Gromykos tale under generaldebatten omtalte ændring, hvorefter det i første nedrustningsfase til-lades USA og Sovjet at bibeholde visse interkontinentale missiler, indarbejdet i forslaget (dettes artikel 5).

Resolution om nedrustningsforhandlingerne.

Det var en fremherskende opfattelse på plenarforsamlingen, at denne for nærværende ikke kunne bidrage konkret til noget forhandlingsresultat og at dens opgave derfor bestod i at opfordre til fortsatte forhandlinger i nedrustningskomiteen.

Udgangen på debatten måtte derfor blive en procedureresolution.

Et udkast til en resolution blev fremsat af Den forenede arabiske Republik den 9. november. Efter en indledende beklagelse af, at der under et halvt års drøftelser i Genève kun var sket ringe fremskridt i de vitale nedrustningsproblemer, gik den operative del ud på, at

plenarforsamlingen skulle *opfordre* nedrustningskomiteen til snarest at genoptage sine forhandlinger i Genève og *anbefale* at komiteen gav prioritet til forskellige sideløbende nedrustningsforanstaltninger, som tilsigter at formindske spændingen og lette gennemførelsen af en nedrustning; endvidere anmodedes nedrustningskomiteen om at afgive beretning til plenarforsamlingen den 1. juli 1963 om fremskridt i dens arbejde.

Resolutionsudkastet blev ved underhåndsfors handlinger ændret en del og blev derefter med tilslutning af 33 sponsorer fremsat i følgende form den 13. november:

(plenarforsamlingen)

1. *bekræfter*, at der tidligst muligt bør afsluttes en overenskomst vedrørende almindelig og fuldstændig afrustning baseret på principperne for nedrustningsforhandlinger i den amerikansk-sovjetiske fælleserklæring af 20. september 1961, som tiltrådtes ved generalforsamlingens resolution 1722 (XVI) af samme dato.
2. *opfordrer* 18-magts-nedrustningskomiteen til hurtigst muligt at genoptage sine forhandlinger i Genève om almindelig og